

طبق اعلام بانک جهانی، زنان بین ۱۵ تا ۴۴ سال بیشتر در خطر تجاوز و خشونت خانگی هستند تا در معرض سرطان، تصادف، جنگ و مالاریا.

تحقیقی در سال ۲۰۰۴ در میان ۱۲ هزار و ۶۰۰ زن ایرانی در ۲۸ مرکز استان برگزار شد.

~ ۶۶,۳ درصد آنها از شروع ازدواجشان با خشونت خانگی مواجه شده‌اند.

~ ۱۰,۵ درصد موارد شامل شکل‌های شدیدی از خشونت بوده‌اند.

~ در میان مصاحبه‌شوندگان، ۲۸,۲ درصد تجربه خشونت فیزیکی داشته‌اند.

۷۰ درصد زنان ایرانی در زندگی خود خشونت را تجربه کرده‌اند.

از هر سه زن، یک زن در جهان قبلاً تجربه خشونت فیزیکی یا جنسی را از سوی "شریک زندگی" خود داشته است.

به‌عنوان روزنامه‌نگار، می‌دانید چگونه می‌توانید گزارشی را به‌سرعت و به‌درستی پوشش دهید تا فوراً پخش، منتشر یا چاپ شود.

اما خشونت خانگی نه تنها موضوع سخت و حساسی است؛ بلکه گزارش‌های مربوط به خشونت خانگی پیچیده نیز هستند. چنین گزارش‌هایی می‌توانند روی افراد درگیر این ماجرا، عموم مردم، فضای قانونی، و حتی خود شما تأثیرات مهمی برجای بگذارند.

بیشتر مقاله‌ها فقط بخش سطحی و ظاهری ماجرا را پوشش می‌دهند و به خشونت هیجان داده و شخصیت‌های صوری ارائه می‌دهند. یک مقاله موشکافانه که جالب و دقیق باشد و واقعاً قدرت ایجاد تغییر را داشته باشد، نیازمند رویکردی است که تفاوت‌های بسیار ظریف‌تری داشته باشد.

گزارش‌های مربوط به اشکال مختلف خشونت خانگی نیازمند حساسیت اخلاقی مضاعف، مهارت‌های تخصصی در مصاحبه کردن، درک قوانین محلی و عرفی، و آگاهی ابتدایی از تأثیرات روانی آسیب است.

تهیه گزارش از خشونت خانگی

داستان را کامل بگویید
تأثیر بگذارید
باعث تغییر شوید

خانه‌ها

۱. تحقیق کنید

یک تحقیق ابتدایی درباره تأثیرات معمول و علل خشونت خانگی انجام دهید. شرایط محلی، آداب و رسوم و موقعیت‌ها را درک کنید. نگذارید تحقیق باعث شود در مورد جزئیات و نتایج گزارش از پیش قضاوت کرده یا آنها را حدس بزنید.

۲. منابع را ایجاد و حفظ کنید

برای ایجاد و توسعه روابط قابل اعتماد با افراد مختلف در زمینه‌های موردعلاقه خود زمان بگذارید. این تماس‌ها دسترسی به اطلاعات موثق و قابل اثبات را فراهم می‌کنند؛ آن‌ها ممکن است حتی جزو منابعی باشند که حاضرند صدایشان ضبط شود و برای وضعیت یا قانون خاصی اطلاعات زمینه‌ای فراهم کنند.

۳. خود را معرفی کنید

گزارشگران خوب قبل از اینکه سؤال خود را بپرسند یا عکس و فیلم بگیرند، همیشه خود را معرفی می‌کنند. این موضوع درباره خشونت خانگی از اهمیت خاصی برخوردار است که نجات‌یافتگان بدانند مطالبی که جمع‌آوری می‌کنید قرار است چاپ یا پخش شود.

۴. خطرها را ارزیابی کنید / اقدامات احتیاطی و امنیتی اتخاذ کنید

در برخی فرهنگ‌ها، فقط این اتهام که کسی نجات‌یافته خشونت خانگی یا جنسی است و می‌تواند منجر به انزوای بیشتر، تحقیر، طرد شدن و حتی خشونت شود. به این فکر کنید که کجا و چگونه با یک منبع بالقوه یا مصاحبه‌شونده ملاقات می‌کنید. ممکن است مجبور شوید با او در یک مکان امن و خصوصی دیدار کنید و برای تضمین امنیت وی از اسم ساختگی استفاده کنید.

۵. شخصاً به این محل‌ها بروید و مشاهده کنید

سازمان‌ها، کارشناسان و مؤسسات مربوط با خشونت خانگی را پیدا کنید. تا جایی که ممکن است، به این محل‌ها رفته و آنچه را که اتفاق می‌افتد و خدمات و حمایت‌هایی را که به نجات‌یافته‌ها ارائه می‌شود مشاهده کنید. این کار به شما به عنوان گزارشگر کمک می‌کند مسئله را بهتر درک کنید و استفاده از گزارش‌های دست دوم را به حداقل برسانید.

۶. قوانین محترمانه وضع کنید

خشونت و پرخاشگری کنترل و قدرت را از شخص می‌گیرد؛ ایجاد حس امنیت در طول مصاحبه بسیار مهم است. با سؤالات باز مصاحبه را شروع کنید تا مصاحبه‌شونده تشویق شود داستانش را با بیان و شرایط خودش تعریف کند. به مصاحبه‌شونده بگویید که زمان مصاحبه چقدر است. قطع کردن صحبت‌های فرد در مورد یک رویداد آسیب‌زا آن‌هم پس از آنکه شروع به خالی کردن دل خود کرده است به احساسات او بیشتر آسیب می‌زند و نشان‌دهنده بی‌اعتنایی است.

۷. بدون قضاوت گوش دهید

هیچ کس حقیقت نیست کتک بخورد، مورد تعرض یا خشونت جنسی قرار بگیرد، هرگز. حواستان باشد که زبان بدنتان و اشاره‌های صورتتان سرزنش و ناپاوری را به طرف مقابل منتقل نکند. همواره برای وی احترام و عزت قائل شوید.

۸. هرگز نگویند که حس او را می‌دانید.

در دهان مصاحبه‌شونده حرف نگذارید. بجای آن، می‌توانید به راحتی و صادقانه بگویید: «می‌توانم بفهمم که این چقدر می‌تواند برایت سخت باشد.»

۹. مصاحبه‌شونده خود را درک کنید

نه یعنی نه؛ هرگز کسی را مجبور نکنید درباره رویدادی آسیب‌زا صحبت کند، مخصوصاً اگر مشکل تجاوز یا تعرض جنسی باشد. به حق نجات‌یافته در نه گفتن احترام بگذارید. بیشتر نجات‌یافته‌های زن، اگر با گزارشگر زن صحبت کنند، احساس راحتی‌تری دارند.

۱۰. با زمان حال به پایان برسانید

برای نجات‌یافته‌های رویدادهای آسیب‌زا، بحث را به زمان حال و موضوعاتی که مصاحبه‌شونده با آن‌ها احساس راحتی می‌کند بیاورید. او را از خاطرات رویدادهای آسیب‌زا دور کنید.

۱۱. بعد از پخش، برای تماس در دسترس باشید

اگر قول فرستادن نسخه‌ای از مقاله را داده‌اید، سر قول خود بمانید. همچنین، برای شنیدن حرف‌های جامانده پس از پخش یا چاپ، در دسترس باشید.

۱۲. از زبان مناسب استفاده کنید

زبان می‌تواند هم کمک کند هم آسیب برساند. کلماتی که انتخاب می‌کنید می‌تواند گزارش شما را شکل دهد، بر نظر خوانندگان تأثیر بگذارد، و باعث (یا مانع) درک عمیق‌تر شود. بسیاری از کسانی که از خشونت خانگی یا جنسی رنج برده‌اند دوست ندارند با نام «قربانی» از آن‌ها یاد شود، و ترجیح می‌دهند به آن‌ها «نجات‌یافته» گفته شود.

۱۳. اطلاعات را بررسی کنید و از منابع مختلف استفاده کنید

برای اطمینان از دقت، بهترین کار روزنامه‌نگاری این است که تمام اطلاعات گفته شده در گزارش را با حداقل دو منبع مستقل و موثق بررسی و تأیید کنید. حتی بهتر است اطلاعات را با سه منبع مستقل بررسی کنید.

۱۴. از منابع معتبر استفاده کنید

استفاده از نظرات و صداهای مختلف مهم است، ولی بدانید کسانی که آشنای فرد خاطی هستند معمولاً سعی می‌کنند این رفتار غیرقابل بخشش را توجیه کنند. از افرادی نقل قول کنید که چنین وضعیتی را به خوبی می‌شناسند یا کارشناس چنین موضوعاتی هستند.

۱۵. چرخه خشونت را روشن کنید

به خوانندگان بیاموزید که خشونت خانگی چرخه‌ای از کسب قدرت و کنترل است؛ و فقط یک رویداد تنها و غم‌انگیز نیست.

۱۶. اطلاعات و داده‌های زمینه‌ای فراهم کنید

از آمار و اطلاعات زمینه‌ای استفاده کنید تا برای وسعت و اندازه و مسائل کلیدی مربوط به خشونت خانگی چارچوبی فراهم کنید.

۱۷. انتظار اثرگذاری داشته باشید

روزنامه‌نگاران مسئول محافظت از منابعشان هستند و نباید آن‌ها را بیشتر در معرض خشونت یا دیگر تأثیرات منفی قرار دهند. گزارشتان را دوباره اما نقادانه بخوانید: آیا سهواً سرخ‌هایی در گزارشتان به کار برده‌اید که هویت افراد را فاش می‌کند؟ آیا باید چهره‌ها، لباس، یا مکان‌های عکس را تار کنید؟